

Hadiseleri okumaya çalışırken, çoğu zaman sebepleri göz ardı ederiz. Oysa Aristotalas'ın ifadesiyle " Bir şeyi bilmek, o şeyin sebebini bilmektir. Dolayısıyla çözümden önce çözümlenmeye ihtiyaç vardır. Çözümleme yapmak için de sebeplere vakıf olmamız gerekir. bu noktada sorulması gereken sorular vardır." Neden" sorusu meselenin biçimsel sebebini bulmak içindir. Gayeyi öğrenmek istiyorsak,"Niçin " diye sorarız; " Kim?" sorusuysa fail (özne) içindir. Adnan Oktar'ın kurduğu yapı ve bir kez daha gösterdi ki,sözde dini örgütler sömürde ve gayrimeşrulukta sınır tanımıyorlar. Bu yapıların liderleri, adeta sözde devletçiklerini kuruyor. Günümüz tarikat ve cemaatleri, İslam tasavvuf düşüncesinin sahaya yansıma biçimleri gibi ortaya çıksalar da pek çoğu, düşüncenin ve imanın özgürleştirici gücünü bertaraf edip, günlük siyasetin ve ideolojilerin bazıları için buna dış güçleri de katabilirsiniz. Güdümüne girmiş durumdadır.

Söylemlerinde felsefi bir denilik olmadığı gibi, Müslümanların dindarlıklarına ve gelişmelerine katkı sunmak için çaba da yok. Adaletten, liyakatten, barıştan, bilimden, sanattan, uluslar arası evselsel projelerden yana güçlü bir sesin çıktığı görülmez. Bu örgütlerin başlarında bulunan kişilerin, yaşam pratikleri, mal-mülk-makam iştiaqları, iktidar ve güç odaklarıyla zıtlıklar içerir, maneviyatın dışkuru ise kurbanlarını etkilemede sadece bir araçtır.

Bu gün tarikat örgütlenmeleri İslam'ın ara ilkeleriyle ve akidevi esaslarıyla uyduğunu söylemenin kolay olmadığı,hatta bazılarında mümkün olmadığı bir anlayış, bağlılık ve inanışlar üreterek yola devam ediyor, varlığını güçlendiriyor." Çok daha vahimi yine Bardakoğlu'nun ifadesiyle"tarihte İslam davetine öncülük etmiş alperenlerin yerine yeni bir tipoloji üreterek, çevresindekilerin ve dünyanın İslam algısını hayli hırpalayıcı bir rol icra ediyor."

Kuran-ı kerim'in ortaya koyduğu anlayışa göre,akıllı ve bilgi sahibi olan her Müslüman ilkesel olarak kendine yeterlidir. Dolayısıyla teoride ruhban sınıfına, cemaat ya da tarikat liderlerine bağlı olunacak diye bir kaide yoktur. Burada şu soru sorulabilir, kişi yeterince bilgi sahibi ve mütercim bulunan bazı sorulara cevap verir. Okuyarak, sorgulayarak, araştırarak; eğitimcilerle kulak vererek, farklı kaynakları tarayarak " sözün en güzelini" buymaya çalışacak.

Taklid ya da tabi olma,kutsamaları,yüceltmeleri beraberinde getirir. Hiçbir yüksek ahlaklı kişi " ben şeyhim, ben mutasavvıfım,ben mehdiyim v.b" diyerek yola çıkmaz. çıkıyorsa sahtekardır; şeyh uçmaz uçurulur sözü bu mealdedir.

Keza taklit ya da tabi olma hayatı tek taraflı görme eğilimini artırır; felsefe, bilim ve sanatın önünü tıkar.kaldı ki taklit ya da tabi olma imanın en zayıf halidir.elbette tarihsel olarak İslam'da bir mürşit-mürit ilişkisi vardır.

Fakat yine tarihsel olarak bu ilişkinin iyiye kullandığı dönemler olduğu gibi (13.yy Anadolu aydınlanması)bir o kadar da suistimal edildiği dönemler vardır. 1980 sonrası Türkiye,son tespitimizin en güzel örneğidir.

Ezcümle bugün başta devlet olmak üzere, yetkili mercilerin bu tip yasa ve bazı çıkar ilişkileri kim bunlardan fayda sağlayanlar soruları sorması gerekir.son tahlilde devletin amacı körü körüne yetiştirmek değil,yasalar aykırı olmamak koşuluyla eleştirel ve özgür düşüncenin değerini bilen bireyler yetiştirmek olmalıdır. Kalın sağlıcakla!